

За условнѣ-тѣ и раздѣлителнѣ формѣ на сорити-тѣ.

§. 56.

1) Въ условній соритъ първа-та послѣлка условнаго силлогизма, развива се въ единъ цѣль рѣдъ на условни, едно отъ друго произтичащи сужденія; втора-та же категорическа послѣлка, съгласно съ правила-та на условни-тѣ силлогизми, или утвърждава предидѣще-то първаго условнаго сужденія и дава на заключеніе-то право да утвърждава послѣдующе-то послѣдняго; или отрѣква послѣдующе-то послѣдняго условнаго сужденія и предостава на заключеніе-то да отхвърли предидѣще-то първаго. И тѣй, условній соритъ, както и условній силлогизмъ развивать се положительнымъ и отрицательнымъ образомъ. — За примѣръ да изложимъ слѣдующы положително-условный соритъ :

Ако Г. П. е разуменъ, то онъ е умѣренъ;

ако онъ е умѣренъ, то е и постояенъ;

ако е постояенъ, то онъ е несмутителенъ;

ако е несмутителенъ, онъ е безъ грижѣ;

ако е безъ грижѣ, онъ е благополученъ;

но Г. П. е разуменъ;

слѣдоват. Г. П. е благополученъ.

Въ раздѣлителній соритъ земать се по много-то сужденія въ условна форма и се подчиняватъ на едно раздѣлително основаніе. За да можемъ ясно да разумѣемъ значеніе-то и устройство-то на тойзи соритъ; трѣба да представимъ едно какво да е раздѣлително сужденіе, въ кое-то спорядъ гореизложенны-тѣ правила на раздѣлително-то умозаключеніе, трѣба да потвѣрдимъ единъ членъ на дѣленіе-то, а